

O „KRIZI UMĚNÍ“

Clair Jean: Umělcova odpovědnost (La responsabilité de l'artiste). Paříž: Gallimard, 1997, 146 s., 85

Dagen Phillipe: Nenávist k umění (La haine de l'art). Paříž: Grasset, 1997, 252 s., 98

Michaud, Yves: Krize současného umění (La crise de l'art contemporain). Paříž: PUF, 1997, 288 s., 98

Jestliže je současné umění v krizi, pak nemůžeme říci totéž o vydávaných textech, které se této tematice věnují. Mezi eseji, které nedávno vyšly a které se tématem krize umění zabývají, hned tři byly publikovány mezi zářím a prosincem roku 1997. Jsou to Umělcova odpovědnost Jeana Claira, Nenávist k umění od Phillipa Dageny a Krize současného umění, jejímž autorem je Yves Michaud. Jedná se však o počín příliš výjimečný na to, aby jej ocenila právě oblast umění, kterou tyto publikace popisují jako poškozenou. Avšak přinejmenším pozornost, kterou toto kontroverzní téma vzbudilo u čtenářů, je jasným svědectvím o skutečném zájmu, na hony vzdálenému údajně lhostejnosti vůči současnému umění, kterou s oblibou zdůrazňují mnozí autoři.

Cíle této diskuze jsou velmi dobře známy již od roku 1992, kdy bylo téma krize umění poprvé zmíněno v časopisu Esprit. Na jedné straně barikády ti, kteří tvrdí, že umění v současném pojetí se stalo říší kdečeho, na druhé straně barikády zase ti, kteří brání současné umění před jeho nactiutřači. V tomto království sporů mezi „Klasiky“ a „Milovníky moderny“ se Clairovy, Dagenovy a Michaudovy eseje snaží zachytit pokud možno celou škálu postojů vztahujících se k debatě: jak postoj „proti“, tak postoj „pro“ a do třetice také jakousi zlatou střední cestu.

Z